

พระประจำวันเกิด

นำเสนอเมื่อ : 18 ก.ย. 2551

พระประจำวันเกิด ทั้งเจ็ดวัน



 1. ผู้ที่เกิดวันอาทิตย์
พระประจำวันอาทิตย์ ไตแก ปางถวายเนตร

ลักษณะพระพุทธรูป: พระพุทธรูปที่อยู่ในพระอริยาบถยืน ลืมพระเนตรทั้งสองพองไปข้างหน้า พระหัตถ์ทั้งสองห้อยลงมาประสานกันอยู่ระหว่างพระเพลา (ตัก) พระหัตถ์ขวาซ้อนเหลื่อมพระหัตถ์ซ้าย อยู่ในพระอาการสังวรทอดพระเนตรดูตนพระศรีมหาโพธิ์

ความเป็นมา

เมื่อครั้งพระบรมศาสดาได้ตรัสรู้พระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณแล้ว ก็ได้ประทับเสวยวิมุตติสุข (สุขอันเกิดจากความสงบ) อยู่ใต้ต้นพระศรีมหาโพธิ์ เป็นระยะเวลา 7 วัน จากนั้นได้เสด็จไปประทับยืน ณ ที่กลางแจ้งทางทิศอีสานของต้นพระศรีมหาโพธิ์ ทอดพระเนตรตนพระศรีมหาโพธิ์โดยไม่กระพริบพระเนตรเลย ตลอดระยะเวลา 7 วัน ซึ่งสถานที่ประทับยืนนี้ได้มีนามปรากฏว่า "อนิมิสเจดีย์" มาจนปัจจุบัน เป็นเหตุแห่งการสร้างพระพุทธรูปปางนี้เรียกว่า ปางถวายเนตร นิยมสร้างเป็นพระพุทธรูปเพื่อสักการบูชาประจำของคนเกิดวันอาทิตย์

บทสวดมนต์บูชาพระประจำวันอาทิตย์

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา หะริสสะวัณโณ ปะฐะวีปะภาโส

ตั้ง ตั้ง นะมัสสามิ หะริสสะวัณโณ ปะฐะวีปะภาโส ตะยัชชะ

คุดตา วิหะเรมุ ทิวะสัง เย พราหฺมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม เต เม

นะโม เต จะ มัง ปาละยันนุ นะมัตถุ พุทธาณัง นะมัตถุ โพธิยา

นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา อิมัง โส ปะริตตัง กัตวา โมโร จะระติ เอสะนา ฯ

อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา หะริสสะวัณโณ ปะฐะวีปะภาโส

ตั้ง ตั้ง นะมัสสามิ หะริสสะวัณโณ ปะฐะวีปะภาโส ตะยัชชะ

คุดตา วิหะเรมุ รัตติง เย พราหฺมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม เต เม

นะโม เต จะ มัง ปาละยันนุ นะมัตถุ พุทธาณัง นะมัตถุ โพธิยา

นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา อิมัง โส ปะริตตัง กัตวา โมโร วาสะมะกัปปะยัติ ฯ

สวดวันละ 6 จบ จะมีความรุ่งเรืองและความสุขสวัสดิ์ตลอดกาล



2. ผู้ที่เกิดวันจันทร์

พระประจำวันจันทร์ ได้แก่ ปางห้ามญาติ หรือ ห้ามสมุทร

ลักษณะพระพุทธรูป: พระพุทธรูปอยู่ในพระอริยาบถยืน ยกพระหัตถ์ทั้งสอง ยกขึ้นเสมอพระอุระ(อก) ตั้งฝ่าพระหัตถ์ยื่นออกไปข้างหน้าเป็นกิริยาห้าม เป็นปางเดียวกันกับปางห้ามสมุทร ต่างกันตรงที่ปางห้ามญาติจะยกมือขวาขึ้นห้ามเพียงมือเดียว ส่วนปางห้ามสมุทรจะยกมือทั้งสองขึ้นห้าม แต่ส่วนใหญ่มักจะนิยมสร้างเป็นปางห้ามญาติ และนิยมทำเป็นแบบพระทรงเครื่อง

ความเป็นมา

ปางห้ามญาติเกิดขึ้นเนื่องจากพระญาติฝ่ายพุทธบิดาคือกรุงกบิลพัสดุ์ และพระญาติฝ่ายพุทธมารดา คือ กรุงเทวทหะ ซึ่งอาศัยอยู่บนคนละฝั่งของแม่น้ำโรหิณี เกิดทะเลาะวิวาทแย่งน้ำเพื่อไปเพาะปลูกกันขึ้น ถึงขนาดจะยกทัพทำสงครามกันเลยทีเดียว พระพุทธองค์จึงต้องเสด็จไปเจรจาห้ามทัพ คือ ห้ามพระญาติมีโทษพัวพันกัน

ส่วนปางห้ามสมุทรเป็นพุทธประวัติ ตอนเสด็จไปโปรดพวกชฎิล (นักบวชประเภทหนึ่งที่หนังหนั่งเสื่อ และนิยมบูชาไฟ) 3 พี่น้อง ได้แก่ อูรุเวลกัสสปะ นทิกัสสปะ และคยากัสสปะ ที่ตั้งตัวเป็นใหญ่ อยุริมฝั่งแม่น้ำเนรัญชราพร้อมบริวาร 1,000 คน โดยได้แสดงพุทธปาฏิหาริย์ หลายอย่างเพื่อทำลายทิฐิมานะของชฎิลทั้งหลาย เช่น ห้ามลม ห้ามฝน ห้ามพายุ และห้ามน้ำท่วมที่เจิ่งนองตลิ่งมีหมาตองพระวรกายได้ อีกทั้งยังสามารถเดินจงกรม อยู่ใต้พื้นน้ำได้ ทำให้พวกชฎิลเห็นเป็นที่อัศจรรย์ และยอมบวชเป็นพุทธสาวก

บทสวดมนต์บูชาพระประจำวันจันทร์

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกณัสสะ สัทโธ
ปาปคคะโห ทุสสุป็นัง อะกันตัง พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกณัสสะ สัทโธ
ปาปคคะโห ทุสสุป็นัง อะกันตัง ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกณัสสะ สัทโธ
ปาปคคะโห ทุสสุป็นัง อะกันตัง สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

สวดวันละ 15 จบ จะมีความสุข ความเจริญปราศจากโรคภัยไข้เจ็บทั้งปวง



3. ผู้ที่เกิดวันอังคาร พระประจำวันอังคาร

ได้แก่ ปางโปรดอสุรินทราหู หรือ ปางไสยาสน์ หรือ ปางปรินิพพาน
ลักษณะพระพุทธรูป: พระพุทธรูปอยู่ในพระอริยาบถนอนตะแคงขวา พระบาททั้งสองข้าง
ซ้อนทับเสมอกัน พระหัตถ์ซ้ายทาบไปตามพระวรกาย พระหัตถ์ขวาตั้งขึ้นรับพระเศียร
และมีพระเขนย (หมอน) รองรับ บางแบบพระเขนยวางอยู่ใต้พระกัจฉะ (รักแร้)

ความเป็นมา

ปางไสยาสน์ หรือบางทีก็เรียก ปางปรินิพพาน เป็นพุทธประวัติตอนที่พระพุทธองค์
ได้รับสั่งให้พระจุนทะเถระปูอาสนะลงที่ระหว่างตวันรุ่งคืนหนึ่ง แลทรงประทับบรมมถ
แบบสี่เหลี่ยมสี่ด้าน ตั้งพระทัยไม่เสด็จลุกขึ้นอีก แต่ก็ยังได้โปรดสุภทัตปริพาชกเป็นอรุห็นต้องค้สุดท้าย
ก่อนเสด็จดับขันธ์ปรินิพพาน บรรดาพุทธบริษัททั้งหลายพากันเสราศก ร้าให้ คร้าครวญถึงพระองค์
ถึงการเสด็จปรินิพพานของพระองค์ จึงได้สร้างพระพุทธรูปปางนี้ขึ้น เพื่อบูชาพระพุทธองค์
นอกจากนี้ ยังมีเรื่องเล่าถึงปางนี้อีกนัยหนึ่งคือ ในสมัยพุทธกาล
เมื่อพระพุทธองค์ประทับอยู่ที่พระเชตวันมหาวิหาร " อสุรินทราหู " หรือ " พระราหู "
ผู้ครองอสุรพิภพ ได้สดับคำสรรเสริญถึงพระเกียรติคุณของพระบรมศาสดาจากสำนักเทพยดาทั้งหลาย
ก็มีความปรารถนาอยากจะไปเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าบ้าง แต่ก็คิดคำนึงไปเองว่าพระพุทธเจ้าเป็นมนุษย์
คงต้องมีพระวรกายที่เล็ก หากตนจะไปเฝ้าก็จะต้องก้มมองเป็นความลำบากมาก
อีกทั้งตนก็ไม่เคยก้มเศียรให้ใคร คิดแล้วก็ไม่ไปเฝ้า
ต่อมาได้ยินพวกเทวดาสรรเสริญพระพุทธองค์อีก ก็เกิดความอยุ่อกไปเฝ้าอีก
จึงวันหนึ่งได้ตั้งใจไปเฝ้า พระพุทธเจ้าก็ทรงทราบด้วยญาณ รวมทั้งทราบถึงความในใจของอสุรินทราหู
จึงทรงเนรมิตพระวรกายให้ใหญ่โตกว่ากายของอสุรินทราหูหลายเท่าขณะเสด็จบรมมถ
ตั้งนั้น เมื่อมาเขาเฝ้า แทนที่อสุรินทราหูจะต้องก้มมอง กลับต้องแหงนหน้าดูพระพุทธองค์
จึงเกิดความอัศจรรย์ใจยิ่ง พระพุทธเจ้าจึงได้ตรัสสอนว่า ขวาลีหรือเรื่องใดๆหากไม่เห็นด้วยตนเอง
หรือยังไม่พิจารณาให้ถ่องแท้ ก็ไม่ควรติชมไปก่อน อีกทั้งได้พาอสุรินทราหูไปเที่ยวพรหมโลก
ได้เห็นบรรดาพรหมที่มาเฝ้ามีร่างกายใหญ่โตกว่าตนทั้งสิ้น แต่พระพุทธเจ้าก็ยังมีพระวรกาย
ใหญ่กว่าพรหมเหล่านั้นอีก อสุรินทราหูจึงลดทิฐิและหันมาเลื่อมใสในพระบรมศาสดา

บทสวดมนต์บูชาพระประจำวันอังคาร
ยัสสาธุสสะระณะนาปี อินตะลิกเขปี ปาณินโน
ปะติฏฐะมะธิตัจฉันติ ภูมียัง วียะ สัพพะทา
สัพพะปัตถะวะชาลัมहा ยักขะโจราทิสัมภะวา
คะณะนา นะ จะ มุตตานัง ปะริตตันตัมภะณามะ เท ๗
สวดวันละ 8 จบ จะเกิดผลดี



4. ผู้ที่เกิดวันพุธ

พระประจำวันพุธ (กลางวัน) ได้แก่ ปางอุ้มบาตร

ลักษณะพระพุทธรูป: พระพุทธรูปอยู่ในพระอริยาบถยืน พระหัตถ์ทั้งสองประคองบาตรราวสะเอว

ความเป็นมา

เมื่อพระพุทธเจ้าได้สำเร็จอริยาบถปฏิบัติเพาะขึ้นไปในอากาศ ต่อมาพระประยูรญาติทั้งหลาย เพื่อให้พระญาติผู้ใหญ่ได้เห็น และละทิ้งวิถียายบังคมแล้ว จึงได้ตรัสเทศนาเรื่องพระมหาเวสสันดรชาดก ครั้นแล้วพระญาติทั้งหลายก็แยกย้ายกันกลับ โดยไม่มีใครทูลอาราธนาฉันทพระกระยาหารเช้าในวันรุ่งขึ้น ด้วยเขาใจผิดคิดว่า พระองค์เป็น ราชโอรสและพระสงฆ์ก็เป็นศิษย์ คงต้องฉันภัตตาหารที่จัดเตรียมไว้ในพระราชวังตนเอง แต่พระพุทธองค์กลับพาพระภิกษุสงฆ์สาวกเสด็จจาริกไป ตามถนนหลวงในเมืองเพื่อโปรดเวไนยสัตว์ (ผู้ที่ฟังสั่งสอนได้) อันเป็นกิจของสงฆ์ และนับเป็นครั้งแรกที่ชาวเมืองกบิลพัสดุ์มีโอกาสชม

พระพุทธจริยาวัตรขณะทรงอุ้มบาตรโปรดสัตว์ ประชาชนจึงต่างแซ่ซ้องอภิวาทอย่างสุดซึ้ง แต่ปรากฏว่าพระเจ้าสุทโธทนะ พุทธบิดาทรงทราบเขา ก็เขาใจผิดและโกรธพระพุทธองค์, ท้าวออกไปขอร้องชาวบ้าน ไม่นั่นภัตตาหารที่เตรียมไว้ พระพุทธเจ้าจึงต้องทรงอธิบายว่า การออกบิณฑบาตรเป็นการไปโปรดสัตว์ มิใช่การขอร้อง จึงเป็นที่เขาใจกันในที่สุด

บทสวดมนต์บูชาพระประจำวันพุธ (กลางวัน)

สัพพาสวีสะชาติหนึ่ง ทิพพะมันตาคะทัง วียะ
ยันนาเสติ วิสัง โฆรัง เสสฺสญจาปี ปะริสสะยัง
อาณักเขตตัมหิ สัพพัตถะ สัพพะทา สัพพะปาณีนัง
สัพพะโสปี นีวาเรติ ปะริตตันตัมภะณามะ เท ๕

สวดวันละ 17 จบจะมีความสุขสวัสดิ์ยิ่งขึ้นไป



พระประจำวันพุธ (กลางคืน) ได้แก่ ปางป่าเลไลยก์

(ผู้ที่เกิดระหว่างเวลา 18.00 น. ของวันพุธถึง 06.00 น. ของวันพฤหัสบดี หรือบางคนก็นับตั้งแต่ 18.00 – 24.00 น. ของวันพุธ (สุดแต่ความเชื่อ))

ลักษณะพระพุทธรูป: พระพุทธรูปอยู่ในพระอิริยาบถประทับ (นั่ง) บนก้อนศิลา พระบาททั้งสองวางบนดอกบัว พระหัตถ์ซ้ายวางคว่ำบนพระขนุ (เข่า) พระหัตถ์ขวาวางหงาย นิยมสร้างปางหมอบไขว่ขงจับกระบองkena อีกด้านหนึ่งมีลิงถือรวงผึ้งถวาย

ความเป็นมา

สำหรับปางนี้กล่าวถึงเมื่อพระพุทธองค์ประทับอยู่ที่เมืองโกสัมพี ครั้นนั้นพระภิกษุมีมารูปดวยกัน และไม่สามัคคีปรองดอง ไม่อยู่ในพุทธโอวาท ประพฤติตามใจตัว พระองค์จึงเสด็จจาริกไปอยู่ตามลำพังพระองค์เดียวในป่าที่ชื่อว่าป่าเลไลยกะ โดยมีมีพญาช่างเข็วหนึ่งชื่อ " ปาลีไลยกะ" เช่นเดียวกัน มีความเลื่อมใสในพระพุทธองค์ มาคอยปฏิบัติบำรุงและคอยพิทักษ์รักษามีให้สัตว์ร้ายมากล่ากราย ทำให้พระพุทธองค์เสด็จประทับ

อยู่ในป่านั้นด้วยความสงบสุข และป่านั้นต่อมาก็ได้ชื่อว่า " รักขิตวัน" ครั้นพญาลิงเห็นพญาช่างทำงาน ปรนนิบัติพระพุทธเจ้าด้วยความเคารพ ก็เกิดกุศลจิตทำตามอย่างบาง ตอมาชาวบ้านไปเฝ้าพระพุทธเจ้า แต่ไม่พบ และทราบเหตุ ก็พากันตำหนิติเตียน และไม่ทวบุญกับพระเหล่านั้น พระภิกษุเหล่านั้นจึงได้สำนึก ขอให้พระอาณนทไปทูลเชิญเสด็จพระพุทธองค์กลับมา ช่างปาลีไลยกะก็มาส่งเสด็จด้วยความเศร้าเสียใจ จนหัวใจวายล้มตายไป ด้วยกุศลผลบุญจึงได้ไปเกิดเป็น " ปาลีไลยกะเทพบุตร"

จากเหตุการณ์นี้ ถือว่าเป็นเหตุการณ์อันน่าสลดใจเป็นอย่างยิ่ง ถึงพฤติกรรมของพระ 2 ฝ่ายในขณะนั้น ไม่เชื่อฟังแมกระทั่งพระพุทธเจ้า พุทธศาสนิกชนจึงได้สร้างพระปางนี้ขึ้น เพื่อเป็นอนุสรณ์เตือนใจถึงการแตกสามัคคี การทะเลาะวิวาทกัน

บทสวดมนตบูชาพระประจำวันพุธ (กลางคืน)

กินนุ สันตะระมาโนวะ ราชุ จันทัง ปะมุญจะสิ
สังวิคคะรูปุ อาคัมมะ กินนุ ภีโต ติฏฐะสีติ
สัตตะธา เม ฆะเล มุทธา ชีวันโต นะ สุขัง ละเภ
พุทธาธาธาภิกิโตมที โนเจ มุญเจยะ จันทิมันติ
สวดวันละ 12 จบ จะมีความเจริญสุขสวัสดิ



๕. ผู้ที่เกิดวันพฤหัสบดี

พระประจำวันพฤหัสบดี ได้แก่ ปางสมาธิ หรือ ปางตรัสรู้

ลักษณะพระพุทธรูป: พระพุทธรูปอยู่ในพระอริยาบถประทับ (นั่ง) ขัดสมาธิ พระหัตถ์ทั้งสองวางหงายซ้อนกันบนพระเพลา (ตัก) พระหัตถ์ขวาทับพระหัตถ์ซ้าย พระชงฆ์ (แขน) ขวาทับพระชงฆ์ซ้าย

ความเป็นมา

ปางตรัสรู้ คือ ปางที่เจ้าชายสิทธัตถะหรือพระโพธิสัตว์ทรงประทับขัดสมาธิบนบัลลังก์กุฎาคารใต้ต้นมหาโพธิ์ ใกล้ฝั่งแม่น้ำเนรัญชรา และใต้ตรัสรู้ พระสัมมาสัมโพธิญาณเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เมื่อวันที่เพ็ญขึ้น 15 ค่ำเดือน 6 ก่อนพุทธศักราช 45 ปี ซึ่งก็ตรงกับวันวิสาขบูชานั่นเอง

บทสวดมนต์บูชาพระประจำวันพฤหัสบดี...

ปูเรนตัมโพธิสัมภาระ นิพัตตัง วิภวัญชาตียัง
ยัสสะ เตเชนะ ทาวาคี มะหาสัตตัง วิวัชชเยยิ
เถรัสสะ สาริปุตตัสสะ โลกะนาถะนะ ภาสิตัง
กัมปัญชายุยิ มะหาเตชัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ
สวดวันละ 19 จบ จะมีความสุขความเจริญยิ่งๆ ขึ้นไป



6. ผู้ที่เกิดวันศุกร์ พระประจำวันศุกร์ ไตแก ปางรำพึง

ลักษณะพระพุทธรูป: พระพุทธรูปอยู่ในพระอริยาบถยืน พระหัตถ์ทั้งสองประสานกัน ยกขึ้นประทับที่พระอุระ (อก) พระหัตถ์ขวาทับพระหัตถ์ซ้าย

ความเป็นมา

ภายหลังจากที่ตรัสรู้ได้ไม่นาน พระพุทธเจ้าซึ่งประทับอยู่ภายใต้ต้นไทร (อชปาลนโคธ) ก็ได้ทรงรำพึงพิจารณาถึงธรรมที่ตรัสรู้ว่าเป็นธรรมที่มีความละเอียดลึกซึ้ง ยากที่มนุษย์ปุถุชนจะรูตามได้ จึงเกิดความท้อพระทัยที่จะไม่สั่งสอนชาวโลก ด้วยรำพึงว่าจะมีใครสักกี่คนที่ฟังธรรมะของพระองค์เข้าใจ รอนถึงท้าวสหัมบดีพรหม ได้มากราบทูลอาราธนาเพื่อทรงแสดงธรรมไว้ในโลกนี้บุคคลที่มีกิเลสเบาบาง

พอฟังธรรมได้ยังมีอยู่ พระพุทธองค์ได้ทรงพิจารณาแล้วก็เห็นชอบด้วยอีกทั้งทรงรำพึงถึงธรรมเนืองมของพระพุทธเจ้าทั้งหลายแต่ปางก่อนว่าตรัสรู้แล้วก็ยอมแสดงธรรมไปรดสัตว์โลกเพื่อประโยชน์สุขแก่ชนทั้งปวง จึงได้นอมพระทัยในอันที่จะแสดงธรรมต่อชาวโลก ตามคำอาราธนาอันนี้ และตั้งพุทธปณิธานจะใคร่ดำรงพระชนมอยู่จนกว่าจะได้ประกาศพระพุทธศาสนา ให้แพร่หลายประดิษฐานใหม่มั่นคงสำเร็จประโยชน์แก่ชนนิกรทุกหมู่เหล่าต่อไป พระพุทธจริยาที่ทรงรำพึงถึงธรรมที่จะแสดงไปรดชนนิกรผู้เป็นเวไนยบุคคลนั้นแล เป็นเหตุให้สร้างพระพุทธรูปที่เรียกว่า ปางรำพึง

บทสวดมนต์บูชาพระประจำวันศุกร์...

ยัสสานุภาวะโต ยักขา เนวะ ทัสเสนติ ภิงสะนัง
ยัมหิ เจวานุญฺชนโต รัตตินทิวะมะตันทิโต
สุขัง สุปะติ สุตโต จะ ปาปิง กิฏฺฐิ นะ ปัสสะติ
เอวะมาทีคุณเปตัง ปะริตตันตัมภะณามะ เห ฯ

สวดวันละ 21 จบ จะมีความสุขสวัสดิ์ตลอดกาลนาน





7. ผู้ที่เกิดวันเสาร์

พระประจำวันเสาร์ ไตแก ปางนาคปรก

ลักษณะพระพุทธรูป : พระพุทธรูปอยู่ในพระอริยาบถประทับ (นั่ง)
 ขัดสมาธิ หายพระหัตถ์ทั้งสองวางซ้อนกันบนพระเพลา (ตัก) พระหัตถ์ขวา
 ซ้อนทับพระหัตถ์ซ้ายเหมือนปางสมาธิ แต่มีพญานาคขนดรางเป็นวงกลมเป็นพุทธบัลลังก์
 และแผ่พังพานปกคลุมอยู่เหนือพระเศียร

ความเป็นมา

เมื่อพระพุทธองค์ตรัสรู้ และประทับบำเพ็ญสมาบัติเสวยวิมุตติสุข
 อันเกิดจากความเพียรที่เลิสอยู่ ณ ญาณาวริเวณที่ไม่ไกลจากตนพระศูริมหาโพธิ์
 แห่งละ 7 วันนั้น ในลำดับที่ 3 นี้เอง ก็ได้ไปประทับใต้ต้นมุจลินท์ (ต้นจิก)

ขณะนั้นฝนได้ตกลงมาไม่หยุด พญานาคตนหนึ่งชื่อ "มุจลินท์นาคราช"
 ก็ได้ขึ้นมาแสดงอิทธิฤทธิ์เข้าไปวงรอบ 7 รอบ แล้วแผ่พังพานปกพระพุทธเจ้าไว้
 มิให้ฝนตกตองพระวรกาย เหมือนกันเศวตฉัตรถวายพระผู้มีพระภาคเจ้า
 ด้วยความประสงค์มิให้ฝนและลมหนาวสาดตองพระวรกาย ทั้งป้องกันเห็บ ฝูง ด้วง ไร้น
 และสัตว์เลื้อยคลานทั้งมวลด้วย จนฝนหาย จึงได้แปลงร่างเป็นมาณพเข้าไปเฝ้าพระพุทธองค์

บทสวดมนต์บูชาพระประจำวันเสาร์ ...

ยะโตหัง ภาคินิ อะริยาเย ชาติยา ชาโต
 นาภิขานามิ สัมมิจิจะ ปาณัง ชิวิตา โวโรเปตาฯ
 เตนะ สัจเจนะ โสตถิ เต โทตุ โสตถิ คัพภัสสะ ฯ

สวดวันละ 10 จบ จะมีความสุขความเจริญและเกิดความสวัสดิ์มีมงคลตลอดกาลนาน

ที่มา www.watpamahachai.net/Document6.htm